

Efter Kristus

Predikan, Korskyrkan Borås den 11 juni 2006, av Micael Nilsson

TEMA: E.KR

Vår tideräkning delas upp i före och efter Kristus. Jesus står som en vattendelare mitt i historien och delar den i två delar. Vi talar om livet före och efter Kristus. För mig som kristen är det inte bara en tidsmarkör. Det markerar dessutom förändrade förutsättningar. Jesu liv och gärning förändrade förutsättningarna för våra liv.

Också mitt liv kan delas in i ett före och ett efter Kristus.

Jag är inte uppfödd i ett kristet hem och en troende familj. Det finns ett före Kristus i min historia, som inte alls betyder att han inte var närvarande. Han var närvarande. Och nu, efteråt kan jag mycket tydligt se det. Men då visste jag det inte. I min tidiga tonår förstod jag det, och ganska enkelt och odramatiskt, nästan självklart, valde jag att följa honom. Kanske berodde det på att jag inte alls var rädd för en förändring. Vår familj bröts sönder. Det fanns en stor och jobbig kris i mitt liv. Jag ville ha en förändring. Och Jesus erbjöd den. Så en kväll, i ett enkelt gammalt tält uppe i Värmlandsskogarna, bad jag en bön och släppte in Jesus i mitt liv. Släppte in honom, fast han redan var där. Men hur uttrycker man sådant. Och allt sedan den dagen har han varit min bästa vän, klippan under mina fötter, den stora glädjen i mitt liv. Med sig tog han också nya förutsättningar. Det finns många sätt att uttrycka det på, men ingen har gjort det bättre än aposteln Paulus, Rom 8:31: "Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?"

Mitt problem är att jag glömmet. Mänsklighetens problem är att vi glömmet. Adam och Eva föll för frestelsen vid trädet när de såg den förbjudna frukten, för att de glömde för en stund hur god Gud är. Och jag gör detsamma.

Så du måste påminna mig. Och jag måste påminna dig. Och den helige Ande måste påminna oss.

"Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?" Vi borde sätta den bibelverser över dörren i våra hus, så att vi varje dag när vi gick till skola eller arbete måste gå ut under dessa ord. "Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?" För det är de nya förutsättningarna för livet e.Kr.

E.Kr anger dessutom en kristen människas livshållning. Petrus förklarar, 1 Pet 2:21: "Det är vad ni har kallats till, ty också Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår."

Den som vill kalla sig kristen är kallad att leva e.Kr. Hans liv är ett exempel. Vi är kallade att följa det. Man kan inte kalla sig kristen om man inte lever e.Kr. Jesus ställer en nykter fråga, Luk 6:46: "Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger?"

E.Kr är ett uttryck för livets störta inbjudan. Det spelar ingen roll om du blir kung eller president, om du inbjuds till nobelfesten eller till FN-skrapan. Du kommer aldrig någonsin få en finare inbjudan än den Jesus ger: - Kom till mig.

Matt 11:28: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila."

Joh 7:37: "Är någon törstig, så kom till mig och drick."

- Kom till mig! Det är Gud som säger det. Det är Gud som inbjuder. Han ryter inte. Han knyter inte näven. Han hötter inte med fingret. Han öppnar famnen. Hans ögon är varma. Du är välkommen!

Det märkliga är att du är fri att säga nej.

Den Gud vi möter i Jesu liv tvingar sig inte på någon.

Han sätter sig ner bredvid en ensam kvinna på brunnskanten och börjar ett samtal.

Han säger till Natanael under trädets skugga en varm dag: - Jag har sett dig.

Har människan någonsin givits en märkvärdigare makt än den. Om du vill kan du säga nej till Gud. Du kan välja att vända honom ryggen. Ingen blixtnedslåg kommer att slå ned dig. Marken kommer inte att öppna sig under dina fötter. Det enda du inte kan säga nej till är konsekvensen av ditt nej, d.v.s. ett liv utan Gud. Och om du vill kan du säga ja. Ja till ett liv E.Kr. Både med de nya förutsättningar det innebär och med den nya inriktning det kanske innebär.

ATT SÄGA JA TILL JESUS

Låt oss tänka lite omkring hur det går till.

Vad är det att säga ja till Jesus? För låt oss först konstatera att det faktiskt är det kristna livet handlar om. Det är ett ja eller nej till personen Jesus. När du ska ta ställning till kristen tro är det honom du ställs inför.

Låt oss jämföra några frågeställningar. Först två tidstypiska frågor:

1. Vad känner du?
2. Vad tjänar du?

De två frågorna säger något om den tid vi lever i. "Vad känner du?" Det vi känner har plötsligt blivit avgörande för våra stora beslut. Istället för en moralisk prövning, eller en logisk analys, faller vi ofta tillbaka på att det känns rätt. På religionens område kan man möta så konstiga meningar som att huvudsaken är att det känns bra för mig. Min tro kanske är konstig och osaklig. Men vad spelar det för roll, om det hjälper och tröstar mig så är den bra för mig. Huvudsaken är hur det känns.

Såklart är detta en farlig inställning. För Hitler kändes det t.ex. helt rätt att skicka människor in i gaskammare. Och jag vet att mitt känsloliv ofta är en dålig rådgivare när det kommer till de stora besluten.

Frågan "Vad tjänar du?" bygger på föreställningen om att man är viktig för det man äger. Eller kanske för hur man ser ut? Eller beroende på vilken ålder man befinner sig i.

Jesus förändrar våra två frågor med ett ord, som i sin tur förändrar allt:

1. VEM känner du?
2. VEM tjänar du?

Han säger, Joh 17:3: "...detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus."

Fundamentet under dina fötter, den fasta goda vägledningen kommer inte ut från vad du känner utan vem du känner. Och att känna Gud skapar fasthet och uthållighet. Profeten Daniel sa en gång, Dan 11:32: "... de som känner Gud skall stå fasta, också i handling."

Viktigare än VAD du tjänar är VEM du tjänar. Vad du tjänar påverkar några år här och nu. Vem du tjänar avgör din evighet.

VEM ÄR DÅ JESUS?

Den kristna tron handlar om VEM. Vem är Jesus?

Ett stort problem när vi ska ta ställning till honom är alla dessa karikatyrer. Många tror att de tagit ställning till Jesus fast det inte alls är Jesus de tagit ställning till. Eftersom vi lever e.Kr och han inte längre är fysiskt närvarande på jorden så får vi i hög utsträckning försöka förstå vem han var genom förmedlade bilder. Den bästa bilden möter du i evangelierna. Men eftersom många inte läst evangelierna har man istället bildat sig en uppfattning om Jesus genom mer eller mindre korrekt förmedlade bilder. Ibland har dessa bilder blivit karikatyrer. Olika kyrkor har haft olika stilar. I ortodoxa kyrkor hänger bilder av Jesus med ett stort gloriole

omkring huvudet. Jesus ser ut som en slags astronaut som landat från en annan värld. I söndagsskolans flanellografbilder mötte vi en visserligen mjuk men också lite platt Jesus. I andra kyrkans tappning har Jesus ibland framstått som en arg moralist. Om du någon gång tänker på Jesus så glider han kanske förbi i sin vänliga blekhet och karaktärlöshet och att denne Jesus skulle kunna han med ditt liv att göra känns kanske mycket svårt att föreställa sig. Låt mig göra en snabb presentation av Bibelns Jesus. Han föddes i en enkel familj, i ett litet ockuperat land. Hans far var snickare. Det betyder nog att Jesus också kom att lära sig det yrket. Han var en ung, mycket levande man med ett starkt engagemang i det samhälle han växte upp. När han var 30 år började han undervisa. Han hade en fantastisk förmåga att beröra människor djupt med sina ord. Han gav andra hopp. Därför sökte stora skaror upp honom. Han älskade barn. Och barn älskade Jesus. Och inte så sällan lät han allt stanna av för att ta tid med barnen. Med tiden drogs han till de utstötta, prostituerade, skattesmitare, och fifflare. När andra ville döda en otrogen kvinna stod han upp för henne. När de två blev ensamma sa han: - Jag dömer dig inte.

Jesus var inte rädd för att visa känslor. Han kunde gråta öppet, skratta med sina vänner och gick gärna på en fest. Många talade om de under som skedde i hans närhet. Blinda fick sin syn. Döva sin hörsel. Lama började gå. Och mycket, mycket annat sådant skedde.

De små människornas glädje blev de storas fruktan. De som höll på att tappa greppet om sina egna förmåner planerade ett mord på honom. Han dömdes i en romersk domstol, oskyldig till att avrättas på ett romerskt kors. Han valde att inte försvara sig. Han valde att försvara dig. För på något förunderligt sätt är det detta Bibeln säger: Han dog i vårt ställe. Tog det straff vi borde haft.

Bibelns Jesus svävar inte sakta ovanför marken. Hans fötter vandrar på vår jord, hans händer rör vid verkliga människors verkliga liv, hans ögon ser och hans öron hör.

Bibelns Jesus känner, gråter och skrattar.

Bibelns Jesus ger hopp och sätter oerhört starka spår i människors liv.

Bibelns Jesus lider och dör.

Bibelns Jesus uppstår och lever än.

Det är Bibelns Jesus, ingen kyrkas karikatyr, och inte heller din egen, du ska säga ditt ja eller nej till?

HUR SÄGER MAN JA TILL JESUS?

Johannes är enkelt och tydlig med det viktigaste, Joh 1:12: ”Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn.”

Att ta emot en gåva är både enkelt och svårt. Det är enkelt att öppna ett paket. Men i vårt språk finns också ordet tacksamhetsskuld. Vi har svårt att bara säga tack och ta emot. Det svåra är alla konstiga förevändningar i vårt inre. Dessa förevändningar är egentligen det enda som står mellan dig och Gud. Paulus predikade så här, Apg 17:27-28: ”...han är ju inte långt borta från någon enda av oss. Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till... Vi har vårt ursprung i honom.”

Guds närvaro är som solens närvaro. Det finns dagar då vi säger att vi inte har någon sol, men det har vi. T.o.m. om du skulle åka upp till polcirkeln mitt i vintern och stänga in dig längst in i källaren skulle solen vara där. Annars skulle du dö. Annars skulle det vara -221 grader Celsius i din källare. För det är temperaturen ute i rymden.

Det är en bra bild av Guds närvaro. Du kan sluta dig inne och försöka stänga Gud ute, men hans närvaro gör det ändå möjligt för dig att leva.

Nu säger Bibeln att du kan ta emot honom.

Att ta emot Jesus är kanske inte så mycket en fråga om teologi och filosofi som det är en fråga om förtroende. Du kanske ha många frågor kvar. Kan man ändå vara en kristen? Du kanske har svårt med vissa bibelställen. Kan man ändå kalla sig kristen? Hur mycket kan man tvivla på för att få kalla sig troende?

Många kristna har vuxit in i tron genom en lång process. Låt oss än en gång komma ihåg Johannes ord: "Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn." Vad var det de blev som tog emot honom? "Barn". Johannes säger inte att de som tog emot honom blev färdigutbildade och mogna människor. Vi blir barn. Barn är levande individer med utvecklingspotential. De föds för att utvecklas och för att lära sig mer och mer. Ett annat uttryck för detta är att Jesus kallar sina vänner för lärjungar. D.v.s. elever. D.v.s. sådana som håller på att lära sig något.

Du kanske tycker att det låter som en förenkling. Det är en förenkling. "Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn." Det är en förenklad omskrivning av livets viktigaste beslut och dess konsekvenser. Gud gör det enkelt för att vem som helst ska kunna gripa hans liv. Frågan är förstas vad som menas med enkelt. Det är enkelt att slå på en strömbrytare så att ljuset tänds. Det klarar vi alla. Men hur många av oss kan egentligen förklara allt som händer när vi gör det?

Att ta emot honom är enkelt. En enkel bön. Ett ärligt möte. Ett ja till den Gud som redan sagt ja till dig. Men det som händer i det enkla är oändligt.

Ibland innehåller vårt ja till Jesus en uppgörelse med synd. Vi förstår att om vi vill leva hans liv finns det sådant vi måste lämna. Ibland innebär det en ny inriktning. Ibland vet vi inte vad det kommer att innebära. Tillslut är det en fråga om förtroende. Och så talar Jesus, lågmält och stillsamt till kvinnan vid brunnen, Joh 4:10: "Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bitt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten." Förtroende. Om du visste vem jag är. Om du visste vad jag kan. Om du visste vad jag vill. Då skulle du be om det. För bönen har ofta två föräldrar: nöden och förtroendet.

AVSLUTNING

Livet e.Kr. är nya förutsättningar. Hans inbjudan lyder: - Kom till mig. Det är den finaste inbjudan du någonsin kommer att få av någon. På den kan du svara nej. På den kan du svara ja. Livet e.Kr är sammanfattat i två ord i min Bibel. Orden: - Följ mig. Lyssna:

Jesus säger: - Följ mig!

När han säger det menar han: - Följ mig, varje dag, och hela livet. Vägen vi kommer att gå tillsammans kommer att ta dig till fantastiska höjder med vackra vyer över underbara landskap. Tillsammans kommer vi att gå längst stränder som vätter mot havet och oändligheten. Jag kommer att ta dig till städer och byar, slätter och fält. Men vi kommer också att behöva ta oss genom trånga passager och farliga bergspass. Tillsammans kommer vi att gå genom dödsduggans dal och genom sorgens dimhöljda raviner.

Vi ska tillsammans gå genom din ungdomstid. Jag ska följa dig som din bestman uppför altargången den dag du gifter dig. Jag ska vara med dig när du håller dina nyfödda barn i din famn. Jag ska gå med dig uppför medelålderns sluttningar och nedför ålderdomens smala stig. Jag ska sitta vid din sida när du drar dina sista andetag. Jag ska hålla din hand den dag du dör. Jag ska följa dig till den sista vilan när du sänks ner i djupet och jorden täcker dig, och när dina nära sagt sitt sista farväl och inte kan följa dig längre ska jag fatta din hand igen och leda dig ut i solljuset och in i Riket utan sorg och död. Jag ska aldrig lämna dig! Om du följer mig.